

«Julekonsertsirkuset»

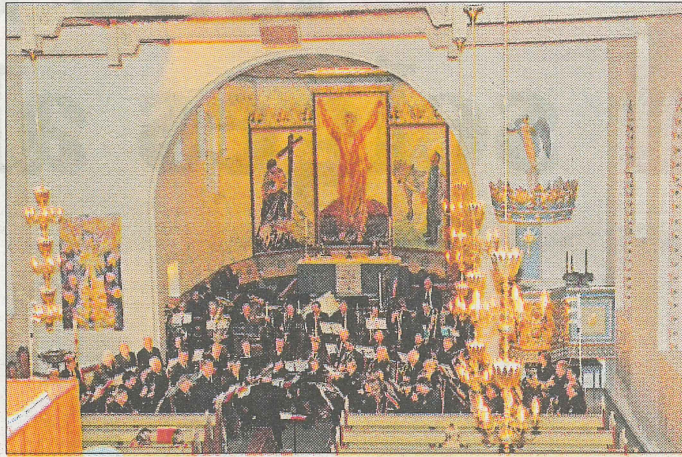
Velvalgt betegnelse av organist Roger Andreassen i HA tirsdag 8. november om kommersielle artister som reiser landet rundt for å innkassere store inntekter med kirkene som konsertarenaer.

Dette er et opplegg som gjen- tar seg år etter år, åpenbart for å utnytte julestemningen. Antall billetter som de selger til forestillingene er så stort i forhold til plassen i kirkene at de siste som kommer blir henvist til plasser på gallerier og i kroker bak orgler.

Det forteller litt om profitten i opplegget og går ut over sikkerheten i tilfelle det skulle bli behov for rask evakuering.

Kirkene burde klare seg økonomisk uten å leie ut til kommersielle interesser. Det er nærliggende å spørre om kirkens inntekter ved utleie til disse omreisende kjendisene relaterer seg til antall billetter.

I alle fall bør de ansvarlige for utleien begrense billettantallet til

VELG LOKALT: Publikum bør prioritere lokale musikeres julekonserter framfor å høre kommersielle artister som reiser rundt til kirkene i hele landet, mener Torstein Hervland. Bildet viser Hamar musikkorps og Jernbanens musikkorps for noen år siden. FOTO: BENEDICTE H. NYLUND

et nivå som harmonerer med vanlige sitteplasser som kirkerommene er beregnet på.

Følg oppfordringen fra Roger Andreassen og prioriter konser-

ter som utøves av lokale krefter i stedet.

Torstein Hervland

Fagforbundet vil ha hele, faste stillinger

ten til hel og fast stilling er en tigg kamp Fagforbundet og LO er for medlemmene sine.

Verken LO eller Fagforbundet ønsker at de medlemmene som ber ubekvemme vakter skal få verre på jobben. Sykepleierforbundet ved fylkesleder Solfrid Fugli, prøver å framstille det sånn.

Vi i Fagforbundet vet hvor tungt kan være å gå på jobb på søndag og andre helligdager når andre er fri. Eller at du «alltid» skal jobbe kvelden når du egentlig har lyst på kino med venner, gå på kurs eller bare være sammen med familien din.

Skift- og turnusarbeidere er også utsatt for helseplager som kreft, artritt og karsykdommer, forplantningsgskader og depresjoner.

De lever kortere og holder gjennomsnittlig ikke lenger enn til de er 56 år (i Oslo 53 år) i arbeidslivet. Dette vet Fagforbundet.

Utenfor helse og omsorg har vi mange arbeidsplasser som har det samme personalbehovet 24 timer i døgnet, sju dager i uka og 365 dager året.

Fram til arbeidstidsforkortelsen i 1987, hadde de fleste i sektoren enten hele eller halve stillinger og som normale var å jobbe annenhver dag. Kortere arbeidstid ble tatt ut i

mindre helgejobbing og førte til at turnusene ikke lenger gikk opp.

«Hullene» som oppsto ble fylt av vikarer og senere faste ansatte i diverse små stillingsprosenter.

Vi fikk etter hvert noen ansatte med fast, hel stilling og jobb hver tredje eller hver femte helg, mens andre ansatte i små stillingsbrøker måtte jakte på enhver ledig vakt for å sikre månedslønna.

Det er dette vi må gjøre noe med; alle ansatte må få mulighet til å jobbe full tid, være fast ansatt og ha forutsigbarhet i lønn, arbeid og fritid.

For å få dette til må grunnbemanningen økes. Tillegget for ubekvem arbeidstid må heves og det må ansettes faste vikarer. De ansattes kunnskap og ønsker må tas med i turnusplanleggingen og belastningen med helgejobbing må deles likt mellom alle.

I dag jobber de med små stillinger mest helg. Kommer vi ikke i mål med å øke grunnbemanninga – må kanskje dem som i dag jobber lite helg, bidra med en til tre helger i året.

Helene H. Skeibrok
Leder seksjon helse og sosial
Fagforbundet Hedmark

Gutten og storfamilien

Jeg kjenner en liten gutt som gleder seg til jul. Det er ikke uvanlig, men se nå;

Hans mor og far er skilt, og mor har ny mann som da blir stefar.

Sammen har stefar og mor en sønn, altså guttens halvbror.

Far har giftet seg igjen og han og stemor har en sønn, dermed en halvbror til.

Men far har skilt seg fra denne stemoren, så nå er far alene og denne halvbroren får han ikke se så ofte.

Mormor og morfar er skilt. Mormor og stebestefar er han ofte på besøk hos. Morfar har også ny kone, så han har også en stefarmor. De har to barn sammen, så de blir egentlig halvtanter, men er ikke stort eldre enn gutten selv.

Foreldrene til stefar, altså stefarfar og stefarmor har to døtre, altså guttens stetanter.

Stetanene er også gift og har barn, og de blir guttens stesøskenbarn.

Farfar – den ekte – har skilt seg fra farmor og har ny kone – stefarmor. Farmor er singel ...

Far har en bror – guttens onkel – som er gift. Dermed en tante. De

har en sønn sammen – altså en helfetter.

Når det er besteforeldredag på skolen har gutten med seg: Mormor og stemorfar, stefarfar og stefarmor, farmor, farfar og stefarmor. Altså sju stykker.

Det er alltid noen som har fødselsdag i hans «slekt», så hver dag over han seg på å huske alle navnene, og det kan gå litt surr iblant. Mye kaker er en bonus!

Det kan være litt kjedelig at så mange skal bestemme over han, med egne regler i hvert hjem selv sagt.

Han er alltid på flyttefot, for alle vil ha besøk av ham. Heldigvis er han veldig sosial!

I jula skal han være hos mor (tror han), men han vet at han får masse julegaver!

God jull!

Astrid Nyborg

NRK og oversettelser

Jeg følger TV-serien Downton Abbey (NRK1) med interesse, men undrer meg over at det engelske «footman» er oversatt med «lakei»

Leksikalsk er nok dette korrekt fordi lakei opprinnelig var ordet for en (uniformert) tjener på samme måte som det engelske footman.

Men lakei har etter hvert på norsk (og i andre språk) fått en mer nedsettende betydning. Derfor synes jeg at tjener hadde vært en bedre oversettelse.

På den andre side bruker undertekstene i Derrick (NRK2) konsekvent «du» når det på tysk sies «Sie», altså «De» på norsk i høflig tiltale.

Språklig «tidsforvirring» i statskanalen?

Erling Andersen

DAGENS DIKT

Noen ganger

Noen ganger,
Kunne jeg ønske at du lyttet.

Noen ganger,
kunne jeg håpe at du husket.

Noen ganger,
burde du vært tankeleser.

Men noen ganger,
er det greit om du er deg selv.

Gry Charleen